

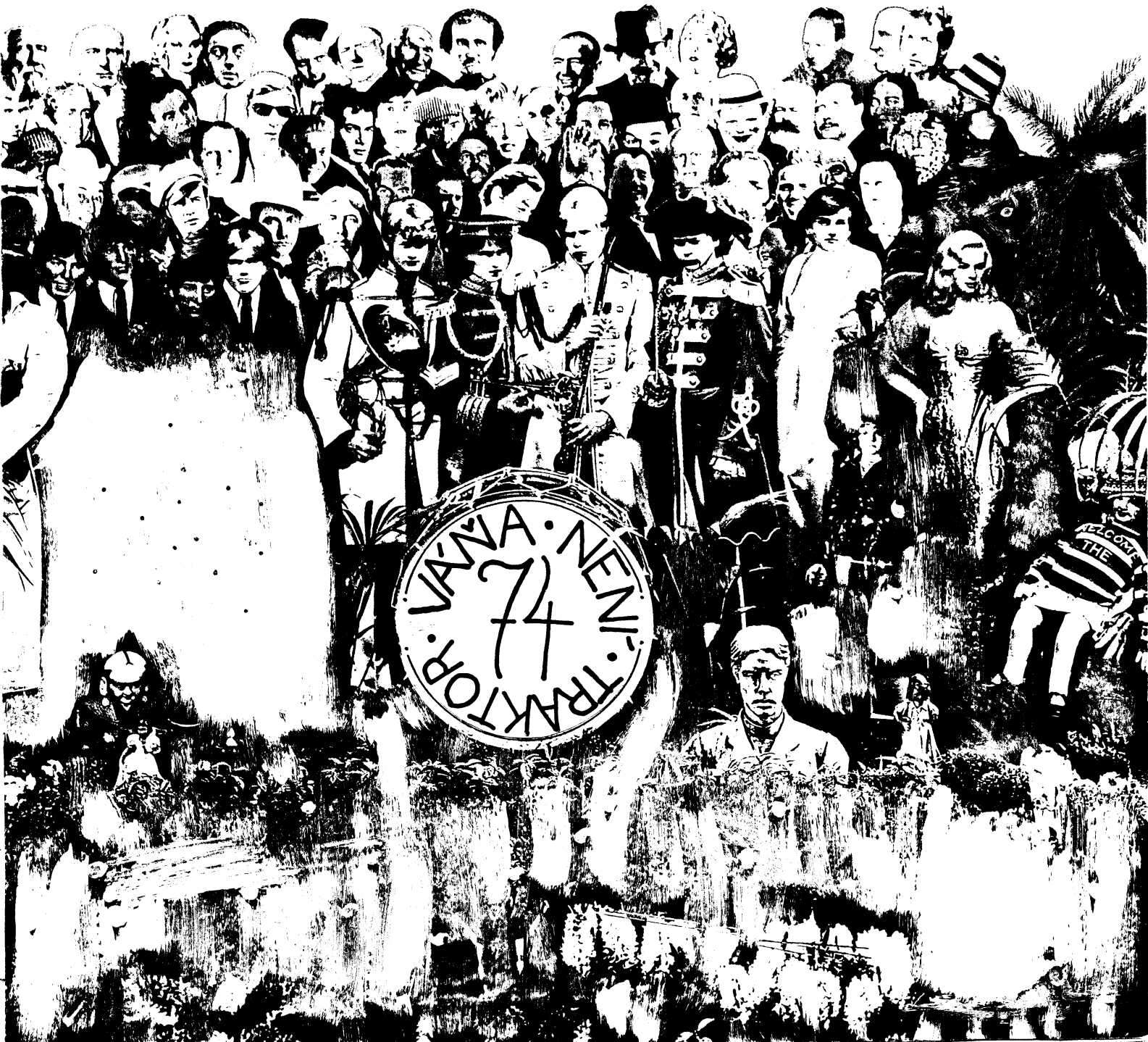
VEFAR

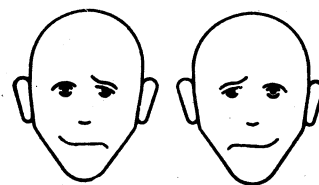
1961

10. června

číslo:

3

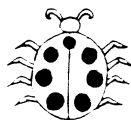
ABULADZE

Čtvrtá "unarská rozhlasová hra" s názvem ABULADZE vznikla 8.září a 27.října 1990, jako produkt společného snažení kmotrů Hanuše, Marka, Nebeského a Nezhyby. V únoru 1991 byla tato improvizace přepsána do scénáře a 11.března začal hru studovat soubor FIASKO /při hranické Resedě/, pod vedením Petra Budži Bajgara. Předpremiéra se konala /pro žáky gymnasia/ 29. a premiéra /pro veřejnost/ 30. května v ob-
sazení:

Kubadze Abuladze:	Hynek Polák
Komara Chalupič:	Jiří Y.H. Nezhyba
Sadoma Gomorič:	Petr B.K. Marek
Iwko Machčič a vypravěč:	Petr B. Bajgar
Fonda-Honda-Ponda:	Tereza Slezáková
Zemljanka Ustrpričová a Ču-Mu-Long-Fong:	Libor B.M. Hanuš

Srovnáme-li provedení hry Abuladze s Gordickým uzlem /7.dubna 1990/, je potřeba přiznat, že soubor udělal, zejména v kvalitě hereckých výkonů, značný krok kupředu. Otázkou zůstává, proč si pan režisér Bajgar zvolil k nastudování právě hru Abuladze, jejíž scénář je psán poněkud "těžkou rukou" a bohužel ... /cenzurováno/ ... Autoři vystupující pod pseudonymem "Grigorij Unar", obestřeli celou hru řadou mystifikací až dezinformací /vide Přehled č.21 z 24.5., s.9/, což však nijak výrazně nemohlo ovlivnit dojem z jejího uvedení. Uvážíme-li, že se jedná o divadelní realizaci čisté improvizace, pak je nutno hodnotit představení slovem skvělé. Jenže divák zřejmě nebude zajímat jakým způsobem hra vznikla, pak zůstává poněkud rozpačitý dojem a na myslí tanou otázky: Neměla by se energie mladého tvůrčího souboru Fiasko zaměřit přeci jen na nějakou inscenaci trvalejší hodnoty? Chtěl vůbec soubor oslovit divák, nebo se opět vrací k tomu starému - nedobrému pojetí "herci hrají především pro sebe", jak nám to předvedlo "dekadentní divadlo Beruška" ve hře Samopal?

DARŠ

K D O J E B L B E C ?

Nemám ráda, když mi někdo předkládá něco, co má být podle něho umění, a já jsem ten blbec, který to nepochopil. S tímhle přesvědčením jsem navštívila hru Samopal.

Hru lze hodnotit z mnoha různých hledisek. Nejsem odborný kritik. Záleží však asi na tom, co si režisér a herci vzali za cíl a zda se jim tento cíl podařilo alespoň částečně splnit. Podle mého laického názoru byla hra zajímavá v místech, kdy využívala doslovnosti významu českých slov /např. scéna s plechovkou, scéna s Komenským/. Zcela utajen mi zůstal smysl scény s lanovkou, úloha psa ve hře apod. Pokud měla hra využívat prvky dekadence, ona nervózní až halucinovaná fantazie zde byla a záleželo na divákovi, jak se s ní vypořádá. Sympatická mi byla také místa, kdy mi herec Petr Marek gesty a mimikou .../cenzurováno/... Původní význam slova drama je od slovesa dórského původu drao - činit, konat, uskutečňovat. Já jsem tuto hru chápala jako zajímavý a chvályhodný pokus souboru uskutečnit experiment sám se sebou i s divákem.

dr. K. Široká

K D Y Ž   J D E   O   Ž I V O T . . .

.../ cenzurováno /... První dojem a zároveň druhý nejpodstatnější pocit, který jsem začala a stále sdílím, je pocit banálně označený jako "tohle přece znám". Opravdu, myslím, že jsem si mnohé připomněla - "několikanásobný retrospektivní postup" /poprvé zcela jistě předveden p.prof. J. Cimrmanem/, narážky v textu /scéna v hospodě/ i pasáž využitá /tvůrčím?!?/ způsobem /24-36? postav sousedů/ autorsky možná i napadnutelným. Obdivuji, jak se autoři ponořili do díla svých inspirátorů /je na nich, aby si zvolili, zda: 1.příliš, 2.přiměřeně, 3. málo/.

Scénický kus měl řadu velmi dobrých míst a několik příjemně původních pasáží a nápadů, ale tyto vděčné, záchytné, inspirativní i originální body je potřeba navázat na jasnější dějovou lištní, která by celé vystoupení /jakkoliv dekadentní, či absurdní, či jiné.../ doprovázela.

.../ cenzurováno /... Zvládnutí rolí panem Markem bylo pro mě příjemným překvapením, kolega p. Nebeský .../ cenzurováno /...

A nejpodstatnější pocit na závěr. Pod značkou -SOS- jsem si v místním Přehledu přečetla o dalším divadelním pokusu, přičemž se dotyční klasifikovali /či stylizovali do podoby/ jako "žáci 3.r. s nepřilíš dobrou pověstí". Kterí žáci "s dobrou až výbornou pověstí" dělají něco samostatného, tvůrčího, kde mohou o sobě říct mnohem více než v 45 minutách výuky? Vím opravdu jen o několika lidech a aktivitách. Ale Hranice se ještě neprobudily - ani na straně jeviště ani hlediště. Snahu div. BERUŠKA přišlo podpořit a sledovat cca 35 zájemců. Existuje přece spousta pohodlnějších činností, což si myslí /bohužel/ spolužáci herců, čehož důkazem je jejich nezájem.

A pro všechny kolem nás něco ze hry samotné: ..."Když jde o život, i v uchu zazvoní."... Když jde o něco nového, originálního a nemasového, zatím zazvonilo jen v nemnoha uších. Škoda. Jen dál!

samopal

-vý-

v provedení

dekadentního divadla

BERUŠKA

Dne 1.června uvedlo v Ostravě, na divadelní přehlídce Setkání '91, dekadentní divadlo Beruška /P.Marek a J. Nebeský/ hru SAMOPAL, tentokrát s podtitulem "Hadi v bufetu".

Již netradiční začátek dával tušit, že konečně přišlo na řadu něco nového. Ptáte se v čem? Namátkou bych vyjmenovala několik předností: nové kostýmy a jejich neomšelé použití, pompézní hra světla a stínu, vtahující diváka velmi sugestivním způsobem do děje, nádherné slovní a jazykové hříčky, perfektní akce, umocněné hudbou, standardní herecké výkony, originální nápady, skvělá dějová stavba, blecha, červ a tři hadi. Vskutku, improvizace jak má být!

Opravdovým oživením bylo zařazení písní do děje. Ty působily na diváky osvěžujícím dojmem a já jsem si připomněla mnohé večery svého mládí ztrávené u táboráku. Co vytknout? Snad jen: přílišnou délku inscenace, nedotažený závěr, náhlé"stříhy" /scéna se psem, s důchodci, návštěva v baru, přehnaně katastrofická havárie letadla.../, několik hluchých míst, improvizace neshody, absenci uvolněných pasáží, nepřilíš zdařilou politickou satiru, málo barev, blechu, červa a tři hady.

Jsem ráda, že k tomuto /divácky velmi úspěšnému/ představení si našla cestu i Československá televize. Vždyť by bylo škoda naše mladé talenty nevyužít.

Jana Krausová
učitelka

Věnováno Evičce

POHÁDKA, KTEROU NEMŮŽE NIKDO VIDĚT

Lesknoucí se kostel v dáli
vytváří dvojí květ
bojácně se krčícího děvčátka
a tvůj duševní klid
klesá do stoky
jako skvělý vrcholek
za mříže zmateného čtyřstupu.

Jen opatrné hvězdy,
všechny do jedné,
netrpělivě čekají na vysněný zvuk zvonu

jenž by oznámil okolí:
Bloudil jsem,
ale všechno je už pryč.
Plášť darebáka jsem natřel olejem
a zemdlelý,
úplně zničený,
s náhubkem,
který jak stěna skleněného podnebí,
vrásčitá a vyprahlá,
trvá na tom, že mně ovládne,
tu stojím a čekám na soud.

Je to pohádka, kterou nemůže nikdo vidět,
ozvěna běžícího listí,
pozdrav vrtošivé vši,
značka pozemského řádu jiskřící svobodou,
mrkající blesk namodralého kovu
vnímajícího tvůj žal.

Je to žulové haraburdí
prostřené lehkomyšlně
na projekčním plátně světa.

**KRYSTIÁN
ZVON**

SKRÁH

Naděje podobná roji včel
otevívá střepey
tvého prvního vystoupení
a ty vzpomínáš
jak jsi chrlil slovní hříčky
maje nesčetněkrát
projetou dráhu odpuštění,
kde oddech tě tlačil zpět,
kde přemýšlel jsi nad odrazem bezděčných pohybů
v probuzené přísnosti hlasů
ohromených strnulostí
nevyzpytatelného dění,
hromadícího kouzelné kombinace
pronikavého půvabu,
zapřažené otrocky
v duši šíleného strachu,
neklidně drtícího prvotní řád
sbližující nevšední krajnosti,
stoupající odevzdaně s rozmáchlými gesty
jak vír vynucených náhod,
jež pokryty zdánlivým obrazem pravděpodobnosti
skrz na skrz prochází dravými nářky trpících,
vycházejí nezadržitelně z planoucího moře krve,
vyryty navěky zůstávají ve zděšených tvářích,
které ochable klesají k zemi,
a pláč nekonečný
a sten věčně znějící
a bolest nesnesitelná
tě provází dnem i nocí
kdy zoufale hledáš záchranu,
nikomu už nevěříš
a sám sobě lžeš,
přestože už dávno víš:
Tobě není pomoci.

PRAVO BOLESTI

JOJO

Lavice politá terpentinovým olejem
Dívka se po ní prochází
Bosá ve svitu měsíce
Bláznivá dívka
Kdes nechala svoje střevíce
Zářily novotou a nadějí
Co moje srdce teď zocelí
Na cestě od tebe

Lavice politá terpentinovým olejem
Všechno je za námi
Sbohem.

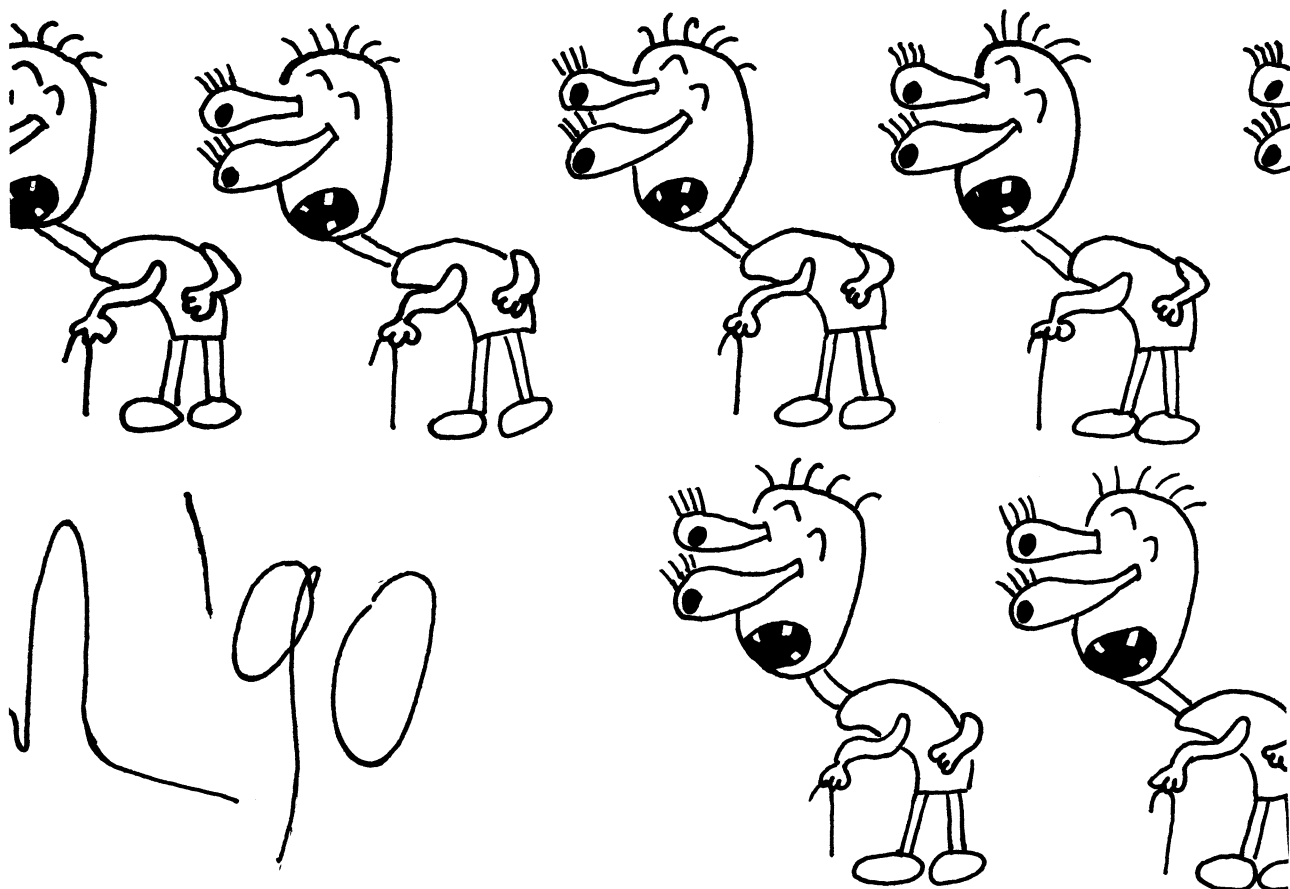
KOHL

Jablka
Pláč
A Ty Se Ptáš

Na Uších Sluchátka
Hraje Hudba
Nikdo Tě Neslyší

Jablka
Smích
A Ty Tančíš

Před Očima Knihy
Psány Verše
Nikdo Tě Nevidí

Sven och Sjögren, Deset malých hlavinků /výřez/, 1990

D A L Š Í   D E N
průřez scénářem

/Venda vstává a protahuje se. Promenáduje se po pokoji a zastaví se před zrcadlem. Zálibně se na sebe podívá./

Venda: Stejně měl dědeček pravdu.

/Odtrhne z nástěnného kalendáře 1 list. Je pátek, 13. Do pokoje vbíhají Vendiny sestry, nesoucí transparent s nápisem "Pěkné narozeniny". Začnou zpívat: "Happy birthday to you..., dear Venda...". Ozve se zvonění. Venda jde otevřít. Za dveřmi stojí Bertík a Stáňa./

Bertík a Stáňa /společně/: Ahoj Vendo, my jsme přišly na ty narožky.

/Venda se zatváří kysele/

Venda: Ale já nic nemám./s úsměškem/

/Bertík a Stáňa stojí chvíli ve dveřích - moment trapného ticha/

Bertík: /prosebně/ Vendo, můžeme jít dál ?

Venda: /nakvašeně/ Tak pojďte.

/Bertík a Stáňa si v pokoji sednou na postel. Venda si vezme otrávenou knížku, sedne si na stůl a nebezpečně mručí/

Stáňa: /bojácně/ Já si odskočím.

Venda: /výstražně/ Jó, ale radši si nesedej, ať si nezadřeš třísku.

/Stáňa odchází z pokoje/

Bertík: /odvážně/ Dívala jsi se včera na ten film ?

/Venda vzhlédne od knihy/

Venda: /drsně/ Jo !

Bertík: /přátelsky/ Docela pěkný, že ?

Venda: /podrážděně/ Mně se nelíbil.

Bertík: /s obavou/ No já nevím, i našim se líbil.

/Venda prudce vstane a vzteky se celá třese/

Venda: /křičí/ Já tě tak nenávidím ! /s větším důrazem/ Já tě tak hrozně nenávidím !

/Venda vytáhne z kapsy dýku a bodne Bertíka do zad. Bertík padá na zem a Venda na ni vítězoslavně položí nohu. Začne se zalykat smíchy. Zvedne ruce nad hlavu a otáčí se na všechny strany. Náhle se ozve spláchnutí. Venda se očividně lekne a odtáhne Bertíka na postel, kde jí obličej zakryje kapesníkem. V tom okamžiku přichází Stáňa/

Stáňa: /radostně/ Kde je Bertík ?

Venda: /hrozivě/ Bertík už tady není. /začne se sladce usmívat/ Ona už odešla, že prý někam jedou.

Stáňa: /vylekaně/ Tak já už taky půjdu.

Venda: /se smíchem/ Nechoď, ještě jsme si nepopovídaly. /Sladce se usmívá/ Jak se ti líbil včera ten film ?

Stáňa: /se strachem/ Já jsem se nedívala.

Venda: /vítězoslavně/ Tak to máš teda štěstí !

MOST

PRČA :

VÁCLAV SCHOTLI

ZOUFALÝ SONEZ

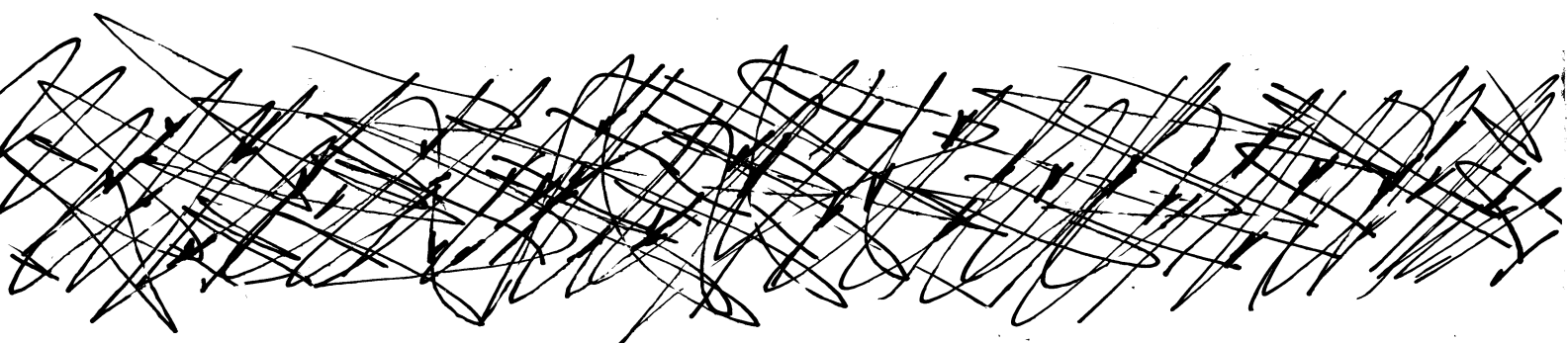
Praménky moudrosti v močály rozbředly.
Vše jest již vyřčeno. Není víc vod, jimiž
Smáčel by myslitel lhostejnou břehů říš.
Nebylo básníře, s nímž byste procitli.

Snad všech strun zvuk poet v verších svých rozechvěl:
Od brumů fagotů k pisklavé pikole.
Snad o všech odstínech barev snil: od bílé
K azuru, rakvové černi. Leč marně pěl.

Olezlé štětce a zviklaná pera
Leží kol po nich, kdož citem svým kypěli,
Červivé ruce, rozklížená cella -

To jste snad chtěli, vy slepí a hluší ?
Vzbuďte se proboha z kvapící plytkosti !
Vzbuďte se probůh, nač srdce vám buší ?

/4.dubna 1991/

I N F E R N O
číslo: 3.
dne 10.června 1991
v Hranicích vydala skupina
VÁŇA NENÍ TRAKTOR '74
v nakladatelství IS+D

Šéfredakce:
Petr A.B. Kolajta
Petr B.K. Marek
Jiří J.K. Nebeský
Jiří Y.H. Nezhyba
Hynek Polák

adresa šéfredakce:
Gymnázium Hranice
Zborovská 6
753 01 Hranice, tř.3.B
tisk: Consul Trust
náklad: 25 výtisků